

Sumari

I. Del Mediterrani al Carib

1. Com va començar tot	15
2. Presentació dels protagonistes	18
3. De les illes Columbretes a Gibraltar.....	22
4. L'illa de Madeira	28
5. Santa Cruz de Tenerife	36
6. La primera visita a Cap Verd.....	40
7. Travessar l'oceà Atlàntic	45
8. Nadal i Cap d'Any a Santa Lucía	54
9. Illes de San Blas i Canal de Panamà.....	60

II. El Pacífic immens

10. Les illes Galápagos.....	77
11. La travessa de l'oceà Pacífic.....	84
12. Les illes Marqueses	91
13. Rangiroa i Tahití	100
14. Morea, Huahine, Raiatea i Bora Bora	105
15. Suwarrow	112
16. Niue.....	115
17. Tonga.....	120
18. Les illes Fiji.....	123
19. Vanuatu	128
20. Nova Caledònia.....	138
21. Austràlia	140

III. L'Índic tempestuós

22. Bali.....	153
23. Christmas Island	155
24. Cocos Islands	157
25. L'illa de Maurício	160
26. L'illa de la Reunion	165
27. Sud-àfrica	166

IV. Per l'Atlàntic cap a casa

28. L'illa de Santa Helena	179
29. L'illa d'Ascensió.....	184
30. Recife i l'illa de Fernando de Noronha	188
31. Cap Verd: Fogo, Praia, Mindelo i Santo Antao.....	193
32. Les Açores: Horta, Illa do Pico i Punta Delgada.....	202
33. Lagos, a Portugal.....	208
34. Cadis i el Guadalquivir	210
35. Fins a Cambrils i cap a casa	214
Epílegs.....	219
Annex 1. <i>Lluiton</i> . Característiques i equipament.....	223
Annex 2. Detall de les distàncies, dates, ports i marines...	225
Annex 3. <i>Si</i> , de Rudyard Kipling	229

Oceà Pacífic

Oceà Atlàntic

Açores

Madeira

Tenerife

Santa Lúcia

San Blas

Panamà

Cap Verd

Suwarrow

Tahiti

Rangiroa

Galápagos

Marqueses

Vanuatu

Fiji

Niue

Tonga

Nova Caledònia

Fernando de Noronha

Ascensió

Recife

Port Ginesta

Cadis

Gibraltar

Santa Helena

Ciutat del Cap

Richards Bay

Mauricio

Reunion

Oceà Índic

Christmas Island

Cocos

Bali

Darwin

Cairns

Mackay

Oceà Atlàntic

Açores

Porto Santo

Madeira

Tenerife

Gibraltar

Marbella

Altea

Columbres

Port Ginesta

Santa Lucía

Cap Verd, Mindelo

San Blas

Panamà

1. Com va començar tot

19 de setembre de 2013

“No m’han agradat mai les multituds, prefereixo l’home sol, pensant...” Aquestes paraules són del Joan-Enric Farreny, un amic del meu germà. El Joan-Enric era una persona sensible i intel·ligent que malauradament va perdre la vida en un accident de muntanya amb només 25 anys, quan intentava escalar la cara nord del Vignemale, el mític cim dels Pirineus. I dic això perquè quan jo vaig sentir aquestes paraules recitades, el dia del seu enterrament, vaig pensar que en aquest aspecte m’assemblava a ell. Jo, aleshores, tenia al voltant dels catorze anys.

No m’ha agradat –ni he sabut fer-ho– actuar de protagonista: sempre m’he trobat més còmode a prop seu, però en un segon terme. M’estimo més la relació amb poques persones, les distàncies curtes. No em moc a gust a les reunions de molta gent. Moltes vegades, per la feina, hi he hagut d’estar, però mai no m’hi he sentit bé del tot. Aquest rotllo l’explico perquè, d’ençà que em vaig casar amb la Sílvia, ella m’ha posat en unes quantes situacions on forçosament he estat el protagonista. I una de les més meravelloses ha estat avui quan ella ha organitzat el nostre comiat abans de salpar per fer la volta al món a vela.

De sorpresa, s’han presentat al moll de Port Ginesta molts dels meus amics i familiars més estimats, m’han omplert de regals i de bons desitjos, m’han recitat el *Viatge a Ítaca*, de

Kavafis i m’han cantat una de les meves cançons preferides, *Si em dius adéu*, del Lluís Llach. Al final, jo, que soc un sentimental, m’he emocionat i no he pogut dir ni una paraula per donar-los les gràcies. El pitjor és que a la Sílvia i al Xavi júnior no els he pogut expressar prou bé com els estimo i de quina manera els trobaré a faltar. Per descomptat, estic molt agraït a tothom que va venir i que em van acomiadar d’una manera tan sincera i entranyable.

Això que he viscut avui és la primera fita d’una història que, de fet, va començar molts anys enrere, fa més o menys 20 anys. Jo, que soc de Lleida, de terra endins, que no vaig aprendre a nedar fins ben crescut, que no vaig veure el mar per primera vegada fins als 8 anys gràcies als tiets de Barcelona, tenia el somni de donar la volta al món amb un veler. I, encara que semblava estrany, potser tot concordava i donava sentit al meu somni: “l’home sol, pensatiu” –però proper als pocs tripulants del vaixell–, l’amor a la natura que em van inculcar els pares, la sensació de llibertat i, sobretot, viatjar, viatjar..., que sempre ha estat una de les meves passions. Ara, al moll, en començar a fer real aquest somni, tot això s’evocava de nou i em complaïa.

Un altre dia explicaré amb detalls tot el procés de gestió d’aquest projecte i els preparatius, però sé que no hagués estat possible sense l’ajuda de molta gent. Voldria destacar el Tonet, a qui vaig comprar el vaixell, un Hallberg Rassy 53.

Objectivament, la nau és una meravella però encara ho és més perquè és un vaixell que ha estat estimat. La Lluïsa i el Tonet [Llui-Ton és el nom del veler] n'han tingut molta cura, l'han mimat i això es nota: està impecable, sembla nou i transmet la sensació d'agraïment, com quan t'has fet càrrec d'una persona i l'has ajudat. El Tonet es coneix el vaixell de memòria: totes les peces i mecanismes, la funció que tenen, quin és el moment de canviar-los, quin greix cal posar-hi per fer un bon manteniment, etc. M'ha ajudat en tot moment a solucionar els problemes que han sorgit, a conèixer el vaixell, a portar-lo i m'ha animat en tot moment a tirar endavant. I tot perquè ell és un home que s'estima el mar. Moltes gràcies, Tonet.

Vull tenir un agraïment molt especial per al Paco. El vaig conèixer fa relativament poc, a través de la Real Asambleia de Capitanes de Yate de España de la qual és vicepresident i jo vaig ser-ne el tresorer durant un any. Un dia li vaig explicar el meu projecte i de seguida se'l va fer seu. M'ha ajudat en tot, a preparar les cartes nàutiques i també m'ha presentat el Rafael del Castillo, el Ramon i l'Albert. Qualsevol favor que li he demanat no ha parat fins aconseguir-lo, i tot amb una eficiència i entusiasme que han estat una lliçó per a mi.

Tampoc puc oblidar el Ramon, que va fer la volta al món amb el seu veler fa deu anys. La seva ajuda ha estat molt important, sobretot en dos aspectes: el primer animant-me a tirar cap endavant el projecte –la qual cosa no sap com li agraeixo– i després perquè les circumstàncies personals de quan ell ho va fer són molt semblants a les meves: per als dos era un projecte molt desitjat durant anys, gairebé vital, i els dos marxàvem sense les nostres parelles. Això encara ho podria fer tot més complicat.

De moltes altres persones he rebut una ajuda sincera i també molts ànims. No obstant això, el més important ha estat

Amb la família. // Amb el Ramon.

Pantalà de Port Ginesta. És l'hora dels adéus.

l'ajuda i la comprensió de la Sílvia. És cert que ella era sabedora de la meva dèria, fins i tot abans de casar-nos. Però mai no l'ha criticat, sinó que m'ha fet costat en tot i creieu-me que el procés de la compra i preparació del vaixell ha estat realment complicat, i ha representat una despesa substancial

que es fa difícil d'acceptar per una família on els recursos són limitats. I ella ho ha fet, posant bona cara fins i tot en els moments difícils. Ha tingut cura del nostre fill, de la seva educació tot i treballant molt. El Xavi júnior també s'ha portat com un campió.

2. Presentació dels protagonistes

L'actor principal: un "ciudadà del mar"

Nom del personatge: *Lluiton*. Té 18 anys. Malgrat la seva joventut és molt experimentat. Nascut a Ellös, un poblet del sud-oest de Suècia, és un veler elegant, noble i resistent; de 16,44 metres d'eslora, 4,64 metres de mànega i 2,29 metres de calat. Va molt ben equipat amb tots els instruments de navegació d'última generació. És pacient, comprensiu i tolerant, sap escoltar. Ha començat a parlar a primers d'aquest any:

Així és com em veig a mi mateix. D'ençà que tinc coneixement sempre m'han anomenat Lluiton. Encara que sempre he estat amatent i capaç de sentir i avaluar el que passava al meu voltant, i ja he fet els 18 anys, no ha estat fins fa una setmana que m'han donat l'oportunitat de mostrar-me tal com soc, m'han regalat la vida, de cop i volta m'han cridat a explicar la meva història.

Jo soc un vaixell de vela, un dels millors que es construeixen arreu, dir-vos el contrari seria falsa modèstia i a mi m'agrada dir sempre la veritat. Vaig néixer a Ellös, un petit poble de la costa de Suècia, davant del mar de Jutlàndia. Tinc molts "germans" de diferents mides, però a mi se'm refereixen com Hallberg Rassy 53. Estic fet de fibra de

vidre capaç de resistir els embats dels mar, més durs, els meus colors són el blanc i blau marí que em donen un aire majestuós i molt mariner. Tinc tres cabines, dos banys i una dinette amb cuina i taula de cartes. Estic molt ben equipat i preparat per navegar per tots els mars. He de confessar que estic tan orgullós de mi mateix que de vegades desperto l'enveja d'altres vaixells que em miren amb respecte i admiració.

Com haureu notat, soc una mica vanitós, no ho puc evitar. No obstant això, quan els tripulants parlen de mi, sempre comenten la meva fiabilitat i noblesa, és a dir que també

tinc virtuts. Soc obedient i segueixo el rumb que m'assenyala el capità amb facilitat remuntant les onades i resistint els corrents.

Us he dit abans que soc del nord d'Europa, i per tant seriós i racional, i no m'agrada que em maltractin i em donin ordres a base de crits. Jo també tinc el meu "ego" i quan això passa puc reaccionar malament i fer alguna trabujada que posa els pèls de punta a la tripulació. M'he de fer respectar.

Durant les llargues singladures en les quals hi ha molt temps per gaudir, he sentit tot tipus de converses. Algunes no les puc reproduir perquè perjudicaria la reputació dels meus tripulants i aquest no és el meu estil, però sí que vull comentar que les experiències viscudes i les interminables xerrades sobre idees polítiques i problemes socials que he escoltat m'han agradat i m'han canviat. Ho dic perquè jo soc per naixement, en unes drassanes de la rica Suècia, un vaixell de dretes, d'idees tradicionals. M'he adonat que hi ha d'altres punts de vista més solidaris, i per tant, més justos. Els vaixells també podem rectificar i canviar les nostres conviccions!

No tinc domicili fix, soc un "ciudadà del mar". Em trobo bé a tots els oceans i m'ho passo bé als ports petits i entranables. Ja que és el primer cop que em deixen parlar,

aprofito per explicar-vos una mica la sortida. Vam salpar el dia 19/09/13 a les 8 pm de Port Ginesta amb rumb a les illes Columbretes. Encara era de dia, però el sol ja queia a l'horitzó. El Xavi estava "off", me'n vaig adonar de seguida quan li va dir a l'Agustí que agafés el timó. Jo, el Lluiton, a banda de seguir les instruccions del pilot, fer funcionar tots els aparells, estava pendent del capità. Ja havíem navegat junts 300 o 400 milles, ja ens coneixíem una mica. I mai no l'havia vist així. El comiat el va deixar molt tocat.

Només va faltar que el Vicentó, un navegant solitari que viu en un vaixell prop meu al moll de Port Ginesta, vingués a acomiadar-lo a l'últim pantalà abans de sortir per la bocana. La societat consideraria al Vicentó com una persona solitària, que viu al seu aire, però tots els que estimem el mar el veiem con un tipus fantàstic: no parla gaire, té poc de tot i no necessita res més, i sempre et farà un favor si li demanes. Jo sé que al Xavi li va fer molta il·lusió veure'l al pantalà i que aquella mirada tímida i un poc nostàlgica va ser com el preludi que tot aniria bé. Penseu que jo estava acostumat al Tonet, ho sabia tot de mi, jo només m'havia de deixar portar. Amb el Xavi, de moment, serà diferent, hauré de tenir més paciència: fins i tot conèixer-lo a ell serà més complicat.

Altres protagonistes, per ordre d'aparició

Estan contents. Encara no saben on s'embarquen.

Agustí Comet: 65 anys, empresari i expert en informàtica. Navega fa més de 20 anys, però no ha fet mai una llarga travessa. Té un veler de 36 peus.

Albert Castillo: 50 anys. Economista. Empresari i soci del Tau en les empreses de fabricació d'accessoris relatius al aire condicionat. És capità de iot, amb experiència en el món de la vela. Té un veler de 30 peus.

Albert Ferrer: 70 anys, enginyer industrial, expert en maquinària relacionada amb el món del paper. Gran navegant, calculo que haurà fet més de 75.000 milles, coneix a la perfecció el Mediterrani i el seu somni és fer la volta al món. Té un veler de 45 peus.

Andrés Grima: 66 anys. Gran navegant. Va ser el patró del primer vaixell que va "reproduir" la volta al món de Juan Sebastián Elcano. La seva activitat professional sempre ha estat relacionada amb el mar.

Tau Ferrer: 65 anys, enginyer industrial. Empresari de muntatge, fabricació i venda d'aparells d'aire condicionat. Gran amant del mar i de l'aventura. Poca experiència en navegació a vela. Els seus coneixements informàtics i la bona organització m'han ajudat molt en la preparació d'aquest llibre.

Joan Domènech: 58 anys. Psicòleg i màster de l'IESE. Ha estat director financer de grans multinacionals. És patro de iot, ha navegat poc, però a viatjat per tot el món. Amic desde fa mes de 30 anys.

Enric Roldua: 59 anys. Economista auditor i empresari immobiliari. Gran navegant, majoritàriament per les illes Balears i Sicília. Té un instint per portar la canya que el fa especial. Té un veler de 30 peus.

Xavier Badia Vidal: 60 anys. Economista, 35 anys en una firma d'auditoria i jubilat. Capità de iot. Amb certa experiència en navegació a vela, però mai no ha fet una llarga travessa. Molts són els que pensen que no està preparat per fer la volta al món, i ell creu que tenen raó... però ara o mai. Abans del *Lluiton*, tenia un veler de 36 peus.

© d'aquesta obra: Xavier Badia Vidal, 2020
Text: Xavier Badia
Fotos: Xavier Badia, Tau Ferrer i Agustí Comet
Dibuixos: Albert Ferrer

© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2021
Sant Salvador, 8 – 25005 Lleida
www.pageseditors.cat
editorial@pageseditors.cat

Primera edició: febrer de 2021
ISBN: 978-84-1303-238-2
DL L 11-2021
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

◀ imprès a lleida ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.